

میزان اشاعه استانداردهای معیار دقت در ارزشیابی‌های درونی گروه‌های آموزشی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی

محصوده قائمی پور^۱، دکتر مرتضی کرمی^۲، دکتر مقصود امین خندقی^۳ و غلامعلی سیفی^۴

چکیده

کیفیت آموزش یکی از دغدغه‌های مهم نظام‌های دانشگاهی و مؤسسات آموزش عالی است؛ که نمود آن را در پژوهش‌های متعدد ارزشیابی درونی می‌توان دید. هدف پژوهش حاضر میزان اشاعه استانداردهای معیار دقت در ارزشیابی‌های درونی گروه‌های آموزشی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی است. این پژوهش از نظر روش، پژوهش ارزشیابی است. بر این اساس جامعه آماری مقاله‌های با موضوع ارزشیابی درونی گروه‌های آموزشی طی ۵ سال اخیر یعنی سال‌های ۹۲-۱۳۸۸ مدنظر قرار گرفت. بدین منظور به سایت‌های مگیران، اس آی دی، نورمگز و انسانی مراجعه شد و حجم جامعه حدود ۴۵ به دست آمد. به دلیل محدود بودن جامعه از شیوه سرشماری استفاده شد، بدین نحو که تمامی مقالات مورد بررسی قرار گرفت. در این پژوهش، پژوهشگر از ابزار چکلیست برای جمع‌آوری داده‌ها استفاده کرده است. پژوهشگر چکلیست پژوهش خود را بر اساس استانداردهای ارزشیابی برنامه که در سال ۲۰۱۱، نسخه سوم و بر اساس بررسی‌های دو چکلیست کوتاه و بلند که توسط استafal بیم (۱۹۹۹، ۲۰۱۲) برای این منظور تهیه شده، تدوین کرده است. این چکلیست استانداردهای معیار دقت ارزشیابی را در مقالات ذکر شده می‌سنجد. یافته‌ها نشان داد که پژوهشگران کمتر توجهی به مستند کردن فرایند کارشان داشته‌اند. شاید استانداردهای معیار دقت را در ارزشیابی‌شان در نظر گرفته باشند ولی در گزارش کمتر اشاره‌ای به آنها کرده‌اند. همچنین بیشتر استاندارد اطلاعات معتبر در گزارش اشاره و مستند شده است.

کلید واژگان: فرا-ارزشیابی، استانداردهای معیار دقت، کیفیت، آموزش عالی

مقدمه

کیفیت آموزش یکی از دغدغه‌های مهم نظام‌های دانشگاهی و مؤسسات آموزش عالی است؛ در جهت ارتقای کیفیت آن‌ها تلاش‌های قابل توجهی انجام شده است که نمود آن را می‌توان در پژوهش‌های متعدد ارزشیابی درونی دید. در سال‌های اخیر در آموزش عالی ایران رویکرد اعتبارسنجی به منظور ارزشیابی و اعتبارسنجی نظام آموزش عالی بیشتر به چشم می‌خورد؛ مرحله اول آن یعنی ارزشیابی درونی در اکثر گروه‌های آموزشی دانشگاه‌های سراسر کشور اجرا شده است (عباسپور و شرفی، ۱۳۹۰). گروه‌های آموزشی نقطه شروع مناسبی جهت ارزشیابی کیفی و تضمین کیفیت در نظام آموزش عالی می‌باشند و در این میان گروه‌های مطرح و با قدمت زیاد به جهت اینکه با انجام ارزشیابی رهنماهی مفیدی را برای سایر گروه‌های مشابه فراهم می‌سازند موقعیت حساس و ویژه‌ای دارند (زین‌آبادی، کیامنش و فرزاد، ۱۳۸۴). استفاده از ارزشیابی درونی در گروه‌های آموزشی باعث می‌شود تا توانایی‌های بالقوه گروه شناسایی شود و شرایط لازم برای خود ترمیمی امور گروه فراهم شود (عبدینی، خرمی‌راد، آخوندزاده و حیدری، ۱۳۹۲). به عبارت دیگر، بر اساس نتایج ارزشیابی درونی پیشنهادهایی برای بهبود کیفیت داده می‌شود (بازرگان، ۱۳۸۸).

رویکرد ارزشیابی درونی یک فرایند سیستماتیک است که در آن وضعیت موجود دروندادها، فرایندها و بروندادهای گروه به تصویر کشیده شده و با وضعیت مطلوب مقایسه می‌شود (بازرگان، ۱۳۸۰). اکثر تعاریف ارائه شده در این حوزه بر این امر تأکید دارند که ارزشیابی درونی وسیله‌ای برای شناسایی نقاط قوت و ضعف و همچنین شناسایی

^۱. دانشجوی کارشناسی ارشد تحقیقات آموزشی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران. نویسنده مسئول: ghaemi88@yahoo.com

^۲. استادیار دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران. mor.karami@gmail.com

^۳. دانشیار دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران. aminkhandaghi@ferdowsi.um.ac.ir

^۴. دانشجوی دکتری برنامه ریزی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران. ali_seifi7@yahoo.com

نواحی تغییر و دگرگونی می‌باشد (اسونسون^۵، ۲۰۰۴؛ بالباستر^۶، ۲۰۰۳؛ هیلمن^۷، ۱۹۹۴؛ فین^۸، ۱۹۹۴؛ به نقل از زین آبادی و همکاران، ۱۳۸۴).

باید توجه داشت هر ارزشیابی به هدف‌های مطلوب منجر نخواهد شد و ممکن است عواملی مانند: اجرای نامناسب، گزارش با تأخیر، یافته‌های سوگیرانه، یافته‌های مبهم، نتیجه‌گیری‌های ناموجه، تفسیرهای ناکافی و پیشنهادهای ناموجه باعث کم اعتبار شدن ارزشیابی شوند (استافل بیم^۹، ۲۰۰۱). بر این اساس اهمیت فرا-ارزشیابی‌ها دوچندان می‌شود. به عقیده‌ی اسکریون (۲۰۰۸)، فرا-ارزشیابی را ارزشیابی از ارزشیابی‌ها تعریف می‌کند. فرا-ارزشیابی می‌تواند برای سنجش کیفیت مطالعات انجام شده استفاده شود (مادزیوهاندیلا، ۲۰۱۰). استانداردهای ارزشیابی برنامه مخصوصاً در ارزشیابی از ارزشیابی‌ها یعنی فرا-ارزشیابی‌ها، قابل کاربرد هستند. ارزیاب‌ها برای قضاوت درباره اینکه تا چه حدی ارزشیابی برنامه از هر استاندارد پیروی می‌کند، اطلاعات جمع‌آوری می‌کنند. نیمرخی از این قضاوت‌ها پایه‌هایی برای قضاوت ارزشیابی به منظور بررسی‌های سودمندی، قابلیت کاربرد، درستی و دقت در ارتباط با هر استاندارد ارائه می‌دهد (استافل بیم، ماداس و کلاقان^{۱۰}، ۲۰۰۰).

با توجه به روند رو به رشد ارزشیابی‌های درونی گروه‌های آموزشی در پنج سال اخیر (۱۳۹۲-۱۳۸۸) و علی‌رغم انجام پژوهش‌های ارزشیابی درونی گروه‌های مختلف آموزشی مانند، عابدینی و همکاران (۱۳۹۲)، رحیمی فرد و همکاران (۱۳۹۲) و جعفری قوام‌آباد و همکاران (۱۳۹۲)، تاکنون پژوهشی جز مطالعه حکیمی (۱۳۹۰) یافت نشد که به فرا-ارزشیابی از ارزشیابی‌های درونی گروه‌های آموزشی بر اساس استانداردهای ارزشیابی برنامه پردازد. حکیمی (۱۳۹۰)، در این پژوهش باهدف ارزیابی طرح‌های ارزیابی درونی و راههای توسعه اثربخشی آن در دانشگاه فردوسی مشهد هرچند به آسیب‌شناسی طرح‌های ارزیابی درونی پرداخته اما به فرا-ارزشیابی ارزشیابی‌های درونی بر اساس استانداردهای ارزشیابی نپرداخته است.

با توجه به اهمیت فرا-ارزشیابی محقق در این مطالعه با استفاده از استانداردهای ارزشیابی برنامه انجمن ارزشیابی آمریکا (۲۰۱۱)، به فرا-ارزشیابی پژوهش‌های ارزشیابی آموزشی انجام شده پرداخته و میزان اشاعه استانداردهای معیار دقت را در مقاله‌هایی با موضوع ارزشیابی درونی گروه‌های آموزشی بررسی نموده است. با توجه به اینکه ممکن است ارزیابان استانداردهای معیار دقت را در پژوهش ارزشیابی خود رعایت کرده باشند اما در گزارش خود شواهدی دال بر استفاده از استانداردهای دقت در پژوهش ارزشیابی خود ذکر نکرده باشند بنابراین پژوهشگر به دنبال میزان اشاعه استانداردهای معیار دقت بوده است.

روش پژوهش

پژوهش حاضر از نظر روش، پژوهش ارزشیابی است، پژوهشگر به فرا-ارزشیابی یعنی، ارزشیابی از ارزشیابی‌ها پرداخته است. جامعه آماری مقاله‌هایی با موضوع ارزشیابی درونی گروه‌های آموزشی طی ۵ سال اخیر یعنی سال‌های ۹۲-۱۳۸۸ مدنظر قرار گرفت. بدین منظور به سایت‌های مگیران، اس‌آی‌دی، نورمگر و انسانی مراجعه شد و حجم جامعه حدود ۴۵

⁵.Svenson

⁶.Balbaster

⁷.Hilman

⁸.Finne

⁹.Stufflebeam

¹⁰.Madaus & Kellaghan

به دست آمد. به دلیل محدود بودن جامعه از شیوه سرشماری استفاده شد، بدین نحو که تمامی مقالات مورد بررسی قرار گرفت. از ابزار چک لیست برای جمع آوری داده‌ها استفاده شد. این چک لیست استانداردهای معیار دقت را می‌سنجد. پژوهشگر چک لیست پژوهش خود را بر اساس استانداردهای ارزشیابی برنامه که در سال ۲۰۱۱، نسخه سوم و بر اساس چک لیست استافل بیم (۲۰۱۲) که برای این منظور تهیه شده است و بر اساس بررسی‌های دو چک لیست کوتاه و بلند استافل بیم (۱۹۹۹) که بر اساس نسخه دوم استانداردها تهیه شده است، تدوین کرد. برای هر استاندارد معیار دقت ۶ نشانگر وجود دارد. قضاوت درباره هر استاندارد به این صورت است، اگر هر ۶ نشانگر دیده شد، عالی، اگر از ۶ نشانگر، ۵ نشانگر دیده شد، خیلی خوب، اگر از ۶ نشانگر، ۴ نشانگر دیده شد، خوب، اگر از ۶ نشانگر، ۲ یا ۳ نشانگر دیده شد، متوسط و اگر از ۶ نشانگر، ۱ نشانگر دیده شد یا اصلاً دیده نشد، ضعیف است.

یافته‌های پژوهش

سؤال پژوهش: تا چه اندازه استانداردهای معیار دقت در مقاله‌های ارزشیابی درونی گروه‌های آموزشی اشاعه یافته است؟

به منظور پاسخگویی به سؤال پژوهش، یافته‌های حاصل از تحلیل توصیفی با استفاده از شاخص‌های آمار توصیفی ارائه شد. ابتدا جداول مربوط به یافته‌های توصیفی مربوط به اشاعه‌ی نشانگرهای استانداردهای معیار دقت و سپس جدول مربوط به یافته‌های توصیفی مربوط به اشاعه استانداردهای معیار دقت ارائه شده است.

جدول (۱): یافته‌های توصیفی مربوط به اشاعه نشانگرهای استاندارد تصمیمات و نتایج موجه

استاندارد	نشانگرهای	شاخص آماری	مشاهده شواهد	عدم مشاهده شواهد	کل
۱- محدود کردن نتایج به دوره‌های زمانی، بافت، اهداف و فعالیت‌های قابل اجرا	فراوانی	۰	۴۵	۴۵	۴۵
۲- مستند کردن اطلاعاتی که از هر نتیجه حمایت می‌کند	درصد	۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
۳- اختار دادن در برای برداشت‌های غلط رایج	فراوانی	۴۵	۰	۴۵	۴۵
۴- تمرکز کردن نتایج به طور مستقیم بر روی سوالات ارزشیابی	درصد	۱۰۰	۰	۱۰۰	۱۰۰
۵- به دقت منعکس کردن فرایند و یافته‌های ارزشیابی	فراوانی	۳۹	۶	۴۵	۴۵
۶- گزارش محدودیت‌های ارزشیابی	درصد	۶۷/۷	۱۳/۳	۱۳/۳	۱۰۰
	فراوانی	۱	۴۴	۴۵	۴۵
	درصد	۲/۲	۹۷/۸	۹۷/۸	۱۰۰

نتایج جدول (۱) نشان داد ، همهی مقاله‌ها نشانگرهای دوم و چهارم را اشاعه داده‌اند. تعداد ۳۹ مقاله یعنی ۶۷/۷ درصد نشانگر پنجم را اشاعه داده‌اند، یک مقاله یعنی ۲/۲ درصد نشانگر ششم را اشاعه داده است و هیچ کدام نشانگرهای اول و سوم را اشاعه نداده‌اند.

جدول (۲): یافته‌های توصیفی مربوط به اشاعه نشانگرهای استاندارد اطلاعات معتبر

کل	عدم مشاهده شواهد	مشاهده شواهد	شاخص آماری	نشانگرها	استاندارد
۴۵	۰	۴۵	فراوانی	۱- تمرکز ارزشیابی روی سوالات کلیدی	۱۰۰
۱۰۰	۰	۱۰۰	درصد		
۴۵	۰	۴۵	فراوانی	۲- سنجش و گزارش اینکه هر یک از فرایندهای به کار گرفته شده به چه نوع اطلاعاتی احتیاج دارند	۸۰
۱۰۰	۰	۱۰۰	درصد		
۴۵	۱۰	۳۵	فراوانی	۳- مستند کردن اینکه چگونه اطلاعات هر رویه، نمره‌گذاری، تجزیه و تحلیل و تفسیر شدن	۸۰
۱۰۰	۲۲/۲	۷۷/۸	درصد		
۴۵	۱۱	۳۴	فراوانی	۴- استنتاج‌ها را به تنهایی و در ترکیب، گزارش و توجیه کنید	۸۰
۱۰۰	۲۴/۴	۷۵/۶	درصد		
۴۵	۱۱	۳۴	فراوانی	۵- در صورت مناسب بودن، به کار گیری اندازه گیری‌های چندگانه برای مخاطب قرار دادن هر سؤال	۸۰
۱۰۰	۲۴/۴	۷۵/۶	درصد		
۴۵	۴۵	۰	فراوانی	۶- مستند کردن و گزارش شرایط و فرایند جمع آوری داده‌ها	۸۰
۱۰۰	۱۰۰	۰	درصد		

نتایج جدول (۲) نشان داد ، همه نشانگرهای اول و دوم را اشاعه داده‌اند. تعداد ۳۵ مقاله یعنی ۷۷/۸ درصد نشانگر سوم را اشاعه داده‌اند، تعداد ۳۴ مقاله یعنی ۷۵/۶ درصد نشانگرهای چهارم و پنجم را اشاعه داده‌اند و هیچ کدام نشانگر ششم اشاعه نداده‌اند.

جدول (۳): یافته‌های توصیفی مربوط به اشاعه نشانگرهای استاندارد اطلاعات پایا

کل	عدم مشاهده شواهد	مشاهده شواهد	شاخص آماری	نشانگرها	استاندارد
۴۵	۲۱	۲۴	فراوانی	۱- شناسایی و توجیه انواع و میزان پایابی ادعاشده	استاندارد اطلاعات پایا
۱۰۰	۴۶/۷	۵۳/۳	درصد		
۴۵	۳۷	۸	فراوانی	۲- در صورت امکان، وسیله اندازه‌گیری‌ای انتخاب کنید که در گذشته سطح قابل اطمینان پایابی برای کاربردهای قصد شده، داشته است	
۱۰۰	۸۲/۲	۱۷/۸	درصد	۳- در گزارش پایابی ابزار، سنجش و گزارش عوامل مؤثری که تأثیر گذاشته در پایابی، شامل ویژگی‌های داوطلبان، شرایط جمع‌آوری داده‌ها و سوگیری‌های ارزیاب می‌شود	
۴۵	۴۵	۰	فراوانی	۴- بررسی و گزارش ثبات نمره گذاری، طبقه‌بندی و کد گذاری	
۱۰۰	۱۳/۳	۸۶/۷	درصد	۵- آموزش دادن و درجه‌بندی کردن امتیاز دهنده‌گان و تحلیل گران تا نتایج محکم ارائه دهنده	
۴۵	۴۵	۰	فراوانی	۶- اجرای مقدماتی ابزار جدید به منظور شناسایی و کنترل منابع خطا	
۱۰۰	۱۰۰	۰	درصد		

نتایج جدول (۳) نشان داد، تعداد ۲۴ نشانگر اول را اشاعه داده‌اند، تعداد ۸ نشانگر اول را اشاعه داده‌اند، تعداد ۳۹ نشانگر چهارم را اشاعه داده‌اند و هیچ کدام نشانگرهای سوم، پنجم و ششم را اشاعه نداده‌اند.

جدول (۴): یافته‌های توصیفی مربوط به اشاعه نشانگرهای استاندارد برنامه روشن و توصیف موقعیت

کل	عدم مشاهده شواهد	مشاهده شواهد	شاخص آماری	نشانگرها	استاندارد
۴۵	۴۵	۰	فراوانی	۱- جمع‌آوری توصیفات برنامه‌ی قصد شده از منابع کتبی مختلف و جمع‌آوری توصیفات برنامه‌ی قصد شده از مشتری و دیگر ذی‌نفعان کلیدی	۶- تأثیر روشن و توصیف پیویز
۱۰۰	۱۰۰	۰	درصد	۲- حفظ سوابق از منابع مختلفی که برنامه چطور عمل کرده است	
۴۵	۴۵	۰	فراوانی	۳- توصیف اینکه برنامه چطور واقعاً عمل کرده است	
۱۰۰	۱۰۰	۰	درصد		
۴۵	۰	۴۵	فراوانی	۴- تجزیه و تحلیل بین اینکه برنامه قصد داشت تا چگونه عمل کند و اینکه برنامه واقعاً چطور عمل کرد	
۱۰۰	۰	۱۰۰	درصد		
۴۵	۴۴	۱	فراوانی	۵- ثبت اینکه تا چه حد اهداف برنامه در طول زمان تغییر کرده است	
۱۰۰	۹۷/۸	۲/۲	درصد		
۴۵	۴۵	۰	فراوانی	۶- پرسیدن از مشتریان و ذی‌نفعان مختلف برای سنجش دقت توصیف‌های ثبت شده از هر دو، هم برنامه قصد شده و هم برنامه واقعی (که اجراشده)	
۱۰۰	۱۰۰	۰	درصد		

نتایج جدول (۴) نشان داد ، همه نشانگر سوم را اشاعه داده‌اند، یک مقاله یعنی ۲/۲ درصد نشانگر چهارم را اشاعه داده است و هیچ کدام نشانگرها اول، دوم، پنجم و ششم را اشاعه نداده‌اند.

جدول (۵): یافته‌های توصیفی مربوط به اشاعه نشانگرها استاندارد مدیریت اطلاعات

کل	عدم مشاهده شواهد	مشاهده شواهد	شاخص آماری	نشانگرها	استاندارد
۴۵	۱۹	۲۶	فراوانی	۱- مستندسازی، توجیه و گزارش ابزار استفاده شده برای به دست آوردن اطلاعات از هر منبع	۱۳۹۳ مهرماه ۱ آبانماه ۲۰
۱۰۰	۴۲/۲	۵۷/۸	درصد	۲- آوردن ابزار جمع‌آوری داده‌ها در پیوست فنی در گزارش	
۴۵	۴۵	۰	فراوانی	۳- مستندسازی و گزارش هر ویژگی سوگیرانه در اطلاعات به دست آمده	
۱۰۰	۱۰۰	۰	درصد	۴- نظامدار کردن و کنترل ذخیره‌سازی اطلاعات ارزشیابی	
۴۵	۴۵	۰	فراوانی	۵- استفاده کردن از اطلاعات مناسب که قبلاً جمع‌آوری شده بعد از تأیید اعتبار	
۱۰۰	۱۰۰	۰	درصد	۶- در صورت مناسب بودن، به کار گرفتن روش‌ها و منابع مختلف برای جمع‌آوری داده‌ها	
۴۵	۱۱	۳۴	فراوانی		
۱۰۰	۲۴/۴	۷۵/۶	درصد		

نتایج جدول (۵) نشان داد ، همه نشانگر چهارم را اشاعه داده‌اند، تعداد ۲۶ مقاله یعنی ۵۷/۸ درصد نشانگر اول را اشاعه داده‌اند، تعداد ۳۴ مقاله یعنی ۷۵/۶ درصد نشانگر ششم را اشاعه داده‌اند و هیچ کدام نشانگرها دوم، سوم و پنجم را اشاعه نداده‌اند.

جدول (۶): یافته‌های توصیفی مربوط به اشاعه نشانگرها استاندارد تجزیه و تحلیل و طراحی‌های درست

کل	عدم مشاهده شواهد	مشاهده شواهد	شاخص آماری	نشانگرها	استاندارد
۴۵	۰	۴۵	فراوانی	۱- ویرایش و بررسی جداول تولید شده از خروجی کامپیوتر یا هر وسیله‌ی دیگر	۱۳۹۳ مهرماه ۱ آبانماه ۲۰
۱۰۰	۰	۱۰۰	درصد	۲- آیا ارائه‌دهنده‌گان داده، اطلاعاتی که ارائه دادند را بررسی کرده‌اند	
۴۵	۴۵	۰	فراوانی		
۱۰۰	۱۰۰	۰	درصد		

۴۵	۴۵	۰	فراوانی	۳- آموزش کارکنان ارزشیابی برای پایندی به پروتکل های داده
۱۰۰	۱۰۰		درصد	
۴۵	۲۰	۲۵	فراوانی	۴- به طور نظام دار بررسی دقت کدگذاری و نمره گذاری
۱۰۰	۴۴/۴	۵۵/۶	درصد	
۴۵	۰	۴۵	فراوانی	۵- انتخاب فرایند مناسب برای سوال های ارزشیابی و ماهیت داده ها
۱۰۰	۰	۱۰۰	درصد	
۴۵	۴۵	۰	فراوانی	۶- بررسی دقت یافته ها با به دست آوردن شواهد تأییدی از منابع متعدد از جمله ذی نفعان
۱۰۰	۱۰۰	۰	درصد	

نتایج جدول (۶) نشان داد ، همه نشانگرهای اول و پنجم را اشاعه داده اند، تعداد ۲۵ مقاله یعنی ۵۵/۶ درصد نشانگر چهارم را اشاعه داده اند و هیچ کدام نشانگرهای دوم، سوم و ششم را اشاعه نداده اند.

جدول (۷): یافته های توصیفی مربوط به اشاعه نشانگرهای استاندارد استدلال واضح (روشن) ارزشیابی

کل	عدم مشاهده شواهد	مشاهده شواهد	شاخص آماری	نشانگرهای	استاندارد	
۴۵	۱۷	۲۸	فراوانی	۱- به کارگیری فرایند تحلیلی متعدد برای بررسی ثبات و تکرار یافته ها	استدلال واضح (روشن) ارزشیابی	
۱۰۰	۳۷/۸	۶۲/۲	درصد			
۴۵	۴۵	۰	فراوانی	۲- بررسی هم بی ثباتی هم گرایش های مرکزی (آمار توصیفی)		
۱۰۰	۱۰۰	۰	درصد			
۴۵	۰	۴۵	فراوانی	۳- شناسایی و تجزیه و تحلیل روابط متقابل آماری		
۱۰۰	۰	۱۰۰	درصد			
۴۵	۰	۴۵	فراوانی	۴- مشخص کردن اینکه چگونه به فرضیات کلیدی هر فرایند پاسخ داده شده است		
۱۰۰	۰	۱۰۰	درصد			
۴۵	۱۰	۳۵	فراوانی	۵- استخراج نتایج و پیشنهادات و نشان دادن معنی هایشان		
۱۰۰	۲۲/۲	۷۷/۸	درصد			
۴۵	۴۴	۱	فراوانی	۶- گزارش محدودیت های اطلاعات، تجزیه و تحلیل و استنتاج های اشاره شده		
۱۰۰	۹۷/۸	۲/۲	درصد			

نتایج جدول (۷) نشان داد ، همه نشانگرهای سوم و چهارم را اشاعه داده‌اند، تعداد ۲۸ مقاله یعنی ۶۲/۲ درصد نشانگر اول را اشاعه داده‌اند، تعداد ۳۵ مقاله یعنی ۷۷/۸ درصد نشانگر پنجم را اشاعه داده‌اند، یک مقاله یعنی ۲/۲ درصد نشانگر پنجم را اشاعه داده است و هیچ کدام نشانگر دوم را اشاعه نداده‌اند.

جدول (۸): یافته‌های توصیفی مربوط به اشاعه نشانگرهای استاندارد ارتباط و گزارش

کل	عدم مشاهده شواهد	مشاهده شواهد	شاخص آماری	نشانگرها	استاندارد
۴۵	۴۵	۰	فراوانی	۱- درگیر کردن مشتریان به منظور تعیین مراحلی برای حصول اطمینان از گزارش‌های عادلانه و بی‌طرفانه	۶- بقایه گزارش
۱۰۰	۱۰۰	۰	درصد	۲- حفاظت گزارش‌ها از تحریفات عمدى یا غیرعمدى	
۴۵	۴۵	۰	فراوانی	۳- گزارش دیدگاه‌های همه گروه‌های ذی‌نفعان	
۱۰۰	۱۰۰	۰	درصد	۴- شرح اقدامات انجام گرفته شده برای کنترل سوگیری	
۴۵	۰	۴۵	فراوانی	۵- تدوین گویا و مناسب گزارش	
۱۰۰	۰	۱۰۰	درصد	۶- تعیین مخاطبانی که به درستی شناخته شده‌اند	
۴۵	۴۵	۰	فراوانی		
۱۰۰	۱۰۰	۰	درصد		
۴۵	۰	۴۵	فراوانی		
۱۰۰	۰	۱۰۰	درصد		
۴۵	۰	۴۵	فراوانی		
۱۰۰	۰	۱۰۰	درصد		

نتایج جدول (۸) نشان داد ، همه نشانگرهای سوم، پنجم و ششم را اشاعه داده‌اند و هیچ کدام نشانگرهای اول، دوم و چهارم را اشاعه نداده‌اند.

جدول (۹): یافته های توصیفی مربوط به اشاعه استانداردهای معیار دقت

معیار	استانداردها	شاخص آماری	عالی	خوب خیلی خوب	خوب	متوسط	ضعیف	کل
۱- تصمیمات و نتایج موجه	۴۵	۰	۰	۰	۱	۴۴	۰	۴۵
	۱۰۰	۰	۰	۰	۲/۲	۹۷/۸	۰	۱۰۰
۲- اطلاعات معتبر	۴۵	۰	۰	۱۹	۲۰	۶	۰	۴۵
	۱۰۰	۰	۰	۰	۴۲/۲	۱۳/۳	۴۴/۴	۱۰۰
۳- اطلاعات پایا	۴۵	۰	۰	۰	۰	۲۵	۲۰	۴۵
	۱۰۰	۰	۰	۰	۰	۵۵/۶	۴۴/۴	۱۰۰
۴- برنامه روشن و توصیف موقعیت	۴۵	۰	۰	۰	۰	۱	۴۴	۴۵
	۱۰۰	۰	۰	۰	۰	۲/۲	۹۷/۸	۱۰۰
۵- مدیریت اطلاعات	۴۵	۰	۰	۰	۰	۴۰	۵	۴۵
	۱۰۰	۰	۰	۰	۰	۸۸/۹	۱۱/۱	۱۰۰
۶- تجزیه و تحلیل و طراحی های درست	۴۵	۰	۰	۰	۰	۴۵	۰	۴۵
	۱۰۰	۰	۰	۰	۰	۱۰۰	۰	۱۰۰
۷- استدلال واضح (روشن) ارزشیابی	۴۵	۰	۰	۰	۰	۲۲	۰	۴۵
	۱۰۰	۰	۰	۰	۰	۵۱/۱	۴۸/۹	۱۰۰
۸- ارتباط و گزارش	۴۵	۰	۰	۰	۰	۴۵	۰	۴۵
	۱۰۰	۰	۰	۰	۰	۱۰۰	۰	۱۰۰

نتایج جدول (۹) نشان داد ، در رابطه با استاندارد اول یک مقاله یعنی ۲/۲ درصد در سطح خوب و تعداد ۴۴ مقاله یعنی ۹۷/۸ درصد در سطح متوسط ارزشیابی شدند. در رابطه با استاندارد دوم تعداد ۱۹ مقاله یعنی ۴۲/۲ درصد در سطح بسیار خوب، تعداد ۲۰ مقاله یعنی ۴۴/۴ درصد در سطح خوب و تعداد ۶ مقاله یعنی ۱۳/۳ درصد در سطح متوسط ارزشیابی شدند. در رابطه با استاندارد سوم تعداد ۲۵ مقاله یعنی ۵۵/۶ درصد در سطح متوسط و تعداد ۲۰ مقاله یعنی ۴۴/۴ درصد در سطح ضعیف ارزشیابی شدند. در رابطه با استاندارد چهارم یک مقاله یعنی ۰/۲ درصد در سطح متوسط و تعداد ۴۴ مقاله یعنی ۹۷/۸ درصد در سطح ضعیف ارزشیابی شدند. در رابطه با استاندارد پنجم تعداد ۴۰ مقاله یعنی ۸۸/۹ درصد در سطح متوسط و تعداد ۵ مقاله یعنی ۱۱/۱ درصد در سطح ضعیف ارزشیابی شدند. در رابطه با استاندارد ششم همه در سطح متوسط ارزشیابی شدند. در رابطه با استاندارد هفتم تعداد ۲۳ مقاله یعنی ۵۱/۱ درصد در سطح خوب و تعداد ۲۲ مقاله یعنی ۴۸/۹ درصد در سطح متوسط ارزشیابی شدند. در رابطه با استاندارد هشتم همه در سطح متوسط ارزشیابی شدند.

بحث و نتیجه گیری

هدف این مطالعه میزان اشاعه استانداردهای معیار دقت در ارزشیابی‌های درونی گروه‌های آموزشی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی بود. با عنایت به اینکه رعایت استانداردهای ارزشیابی در پژوهش‌ها یکی از عوامل مهم بالا بردن کیفیت پژوهشی می‌باشد و مراحل ارزشیابی شامل: درگیر کردن ذی‌نفعان، توصیف برنامه، تمرکز روی طرح ارزشیابی، جمع آوری شواهد معتبر، نتیجه گیری‌های موجه، اطمینان از استفاده و به اشتراک گذاری (کاپلان، میلستین و وترحال^{۱۱}، ۱۹۹۹)، می‌باشد رعایت استانداردهای دقت در هر کدام از مراحل از اهمیت بسزایی برخوردار است با این حال یافته‌ها نشان داد که پژوهشگران کمتر توجهی به مستند کردن فرایند کارشان داشته‌اند. شاید استانداردهای معیار دقت به راست‌گویی، گرفته باشند ولی در گزارش کمتر اشاره‌ای به آن‌ها کرده‌اند. با توجه به اینکه استانداردهای معیار دقت به راست‌گویی، اعتبار، قابلیت اعتماد بودن یافته‌های ارزشیابی، تفسیر و قضایت درباره کیفیت اشاره دارند و همچنین به طرح‌ها، روش‌ها، جمع‌آوری داده‌ها، تجزیه و تحلیل‌ها، پایایی، اعتبار، خطاهای و سوگیری‌ها و منطق نتیجه گیری‌ها می‌پردازند (روهه و بودریو، ۲۰۱۳) از اهمیت بالایی برخوردار هستند و با در نظر گرفتن این استانداردها در پژوهش‌های ارزشیابی درونی گروه‌های آموزشی اعتبار آن‌ها افزایش می‌یابد تا بتوان به یافته‌ها و نتایج اعتماد کرد و در تصمیم‌گیری‌ها از آن‌ها بهره برد.

بر اساس یافته‌های حاصل از این پژوهش پیشنهاد می‌شود که نظام آموزشی برای مقابله با این مشکل و ارتقای عملکرد کیفی پژوهش‌های ارزشیابی، پژوهشگران را نسبت به استانداردهای ارزشیابی آشنا کند. بر این اساس، آگاه کردن پژوهشگران جهت ارتقای عملکرد کیفی پژوهشی و چگونگی استفاده از آن‌ها در موقعیت‌های گوناگون ضروری است.

منابع

- جعفری قوام‌آباد، ا؛ خامی، م؛ بیزدانی، ر؛ نصیبی، م؛ محمدی، م (۱۳۹۲). ارزیابی درونی گروه سلامت دهان و دندان‌پزشکی اجتماعی؛ دانشگاه علوم پزشکی تهران، راهبردهای آموزش در علوم پزشکی، ۲(۶): ۱۱۲-۱۰۸.
- حکیمی، و (۱۳۹۰). آسیب‌شناسی طرح‌های ارزیابی درونی و راههای توسعه اثربخشی آن، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه فردوسی مشهد.
- رحمی فرد، ه؛ کوهپایی، ع؛ اrest، ی؛ بهنامی پور، س؛ مهدی نیا، م (۱۳۹۲). ارزیابی درونی گروه آموزشی حرفای دانشگاه علوم پزشکی قم، سال تحصیلی ۱۳۹۰-۱۳۸۹، مجله دانشگاه علوم پزشکی قم، ۷(۲): ۹۱-۸۶.
- زین‌آبادی، ح؛ کیامنش، ع؛ فزاده، و.ا (۱۳۸۴). ارزیابی درونی کیفیت گروه مشاوره و راهنمایی دانشگاه تربیت‌معلم تهران به منظور پیشنهاد الگویی جهت بهبود کیفیت و حرکت در جهت اعتباری‌بخشی گروه‌های مشاوره و راهنمایی کشور، پژوهش‌های مشاوره، ۴(۱۵): ۹۲-۶۹.
- عبدالینی، ز؛ خرمی راد، ا؛ آخوندزاده، ک؛ حیدری، س (۱۳۹۲). ارزیابی درونی گروه آموزشی پرستاری دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی قم، مجله دانشگاه علوم پزشکی قم، ۷(۲): ۷۱-۶۴.
- عباس پور، ع؛ شرفی، م (۱۳۹۰). ارزیابی درونی در گروه مدیریت و برنامه‌ریزی آموزشی دانشگاه علامه طباطبائی، فصلنامه اندازه گیری تربیتی، ۵(۲): ۱۵۹-۱۳۱.

Koplan, J. P., Milstein, R., & Wetterhall, S. (1999). Framework for program evaluation in public health. MMWR: Recommendations and Reports, 48, 1-40.

اولین کنفرانس بین المللی کیفیت در برنامه درسی آموزش عالی
دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان(خواراسکان)
انجمن مطالعات برنامه درسی ایران
۱۳۹۲ مهرماه ۱ آبانماه ۲۰

- Madzivhandila, T., Griffith, G. R., Fleming, E. M., & Nesamvuni, A. (2010). Meta-evaluations in government and government institutions: A case study example from the Australian Centre for International Agricultural Research. Paper presented at the Conference (54th), February 10-12, Adelaide, Australia.
- Ruhe, V., & Boudreau, J. D. (2013). The 2011 Program Evaluation Standards: a framework for quality in medical education programme evaluations. *Journal of evaluation in clinical practice*, 19(5), 925-932.
- Scriven, M. (2008). Meta-evaluation revisited. *Journal of MultiDisciplinary Evaluation*, 6(11), iii-viii.
- Stufflebeam, D. L. (2001). The metaevaluation imperative. *The American Journal of Evaluation*, 22(2), 183-209.
- Stufflebeam, D. L., Madaus, G. F., & Kellaghan, T. (2000). Evaluation models: Viewpoints on educational and human services evaluation (Vol. 49): Springer.